

Ministeriets Foranledning i indeværende Aar afgiven Erklæring har udtalt, at det har det Haab, at det vil være en rum Tid, inden Nødvendigheden af en Udvidelse af Anstalterne — de ældre eller den nu paatænte — indtræder. Men Kollegiet har dog tillige udtalt, at Meningerne om dette Spørgsmaal blandt Overlægerne ved Landets Sindsygeanstalter have været meget delte, og at det derfor ikke selv tør udtale sig nærmere om dette Punkt end som anført.

Hvad dernæst angaar Maaden, hvorpaa den saaledes paaviste Trang til Pladser burde afhjælpes, kunde der efter Sundhedskollegiets Mening kun være Spørgsmaal om, at dette maatte ske enten ved til hver af de toende Helbredelsesanstalter paa Dringe og ved Aarhus at knytte en Anstalt paa 200 uhelbredelige Patienter, eller ved at bygge en helt ny Anstalt paa Fyn til 400 Syge, beregnet paa senere at kunne udvides til 6 à 700 Syge. Derimod har Kollegiet ikke fundet Anledning til at anbefale den oprindeligt fra den daværende Overlæge ved Stifternes Sindsygeanstalt Etatsraad Jensen hidrørende Plan, som i sin Tid ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Omdannelsen af Straffeanstalten i Viborg til en Anstalt for uhelbredelige Sindsfyge fandt Dmtale i Motiverne til dette Lovforslag, nemlig til at anbringe et vist Antal Sindsfyge i Kolonier, som sættes i Forbindelse med de bestaaende Asyls ved Aarhus og Bordingborg. Ministeriet skal med Hensyn til dette Punkt bemærke, at samme i Overensstemmelse med den i Motiverne refererede Indstilling fra Sundhedskollegiet, under 9de Juni 1875 anmodede dette om at underkaste denne Plan en nærmere Prøvelse og eventuelt at fremkomme med Forslag til dens Gjenneførelse. Af de herefter fra Sundhedskollegiet fremkomne Betænkninger fremgaar det imidlertid for det Første, at Kolonisationen, selv om den blev iværksat efter den af Forfatteren lagte Plan, kun i meget ringe Omfang vilde kunne bidrage til at formindske Overfyldningen af Anstalterne. For Anstalten ved Aarhus lod Planen sig nemlig paa Grund af Terrænforholdene aldeles ikke realisere, og for Anstalten paa Dringe vilde det højeste Antal af Patienter, som paa denne Maade kunde anbringes, være 40 à 50, og dette Antal vilde derhos kun kunne anbringes, efterhaanden som de fornødne Funktionærer til at forestaa Kolonierne uddannedes i Moderanstalten og man i det Hele indvandt Erfaring om Planens Gjenneførelse. Den efter Etatsraad Jensens Entledigelse udnævnte Overlæge ved bemælte Anstalt har derfor ogsaa udtalt, at da Anlægget af Kolonier ikke vilde kunne gjøre en Udvidelse af Anstalten overflødig, og en eventuel Udvidelse vilde indskrænke det til Kolonier tjenlige Areal saaledes, at der kun vilde kunne være Plads til Anbringelse af ca. 25 Patienter paa denne Maade, maatte han for Tiden fravaade at foretage videre til Planens

Gjenneførelse. Sundhedskollegiet har paa Grund af denne Overlægens Udtalelse havt Betænklighed ved at foreslaa, at der begyndes paa Planens Gjenneførelse. Ministeriet skal hertil kun sige, at, hvilken Betydning man end ellers vil tillægge den hernaævnte Plan som Led i den hele Række Foranstaltninger til Sindsfyges Forpleining, saa er det i al Fald af foranstaaende klart, at der ikke kan være Tale om ved Hjælp af disse Kolonier at afhjælpe den Trang til Asylpladser, som for Tiden findes.

Med Hensyn til de 2 af Sundhedskollegiet fremhævede Maader til Forøgelse af Asylpladser bemærkede Kollegiet derhos, at det tilsigtede Formaal efter dettes Opfattelse kunde opnaas paa begge Maader. Erfaringen fra St. Hans Hospital har vist, at et Hospital for helbredelige og uhelbredelige Sindsfyge uden nogensomhelst Bankelighed enten i lægelig eller administrativ Henseende kan omfatte 650 à 700 Patienter, og at der saaledes i og for sig Intet vil være til Hinder for, at de bestaaende Sindsygeanstalter paa Dringe og ved Aarhus kunne udvides til at optage 200 à 250 flere Sindsfyge, end de for Tiden rumme. De Fordele, som denne Plan efter Kollegiets Mening stillede i Udsigt, vare, at man hurtigere vilde faa den tilfedeværende Trang afhjælpet, at Udgiften ikke vilde blive suldt saa stor, som ved Anlægget af en helt ny Anstalt, og at man vilde kunne høste større Fordele af det paa de bestaaende Anstalter for Gaanden værende Læge- og Administrationspersonale. Ved Anlægget af en helt ny Anstalt paa Fyn vilde man derimod opnaa den Fordel at vinde et bredere Grundlag for de senere Udvidelser, som Forholdene sikkert efterhaanden vilde medføre. Dernæst vilde man undgaa Passagen over Store Belt, hvilket særligt om Vinteren har stor Betydning for Patienterne fra Fyns Stift, man vilde strax kunne skaffe rigeligere Plads for Patienter med Sindsfygdomme i deres akute Former og afkorte Veien for en betydelig Del af de Patienter, som ellers skulle indlægges paa Dringe eller paa Anstalten ved Aarhus. Af Hensyn hertil anbefalede Sundhedskollegiet fortrinsvis at bygge en ny Anstalt paa Fyn, men foreslog dog, at begge Planer toges under nærmere Behandling.

I Henshold til denne Indstilling har Ministeriet derefter ladet de fornødne Tegninger og Overslag udarbejde i begge Retninger. Med Hensyn til Udvidelsen af Anstalten ved Bordingborg er der udarbejdet 2 forskellige Overslag, det ene, hvorefter der opføres 3 Patientbygninger for hvert Kjøen, en til Rolige, en til Urolige og Arentlige og en Cellebygning, og det andet, hvorefter der kun opføres 1 Patientbygning for hvert Kjøen, som dog indeholder de samme Afdelinger og rummer det samme Antal som Patientbygningerne efter det første Forslag. Omkostningerne vare anslaaede: